

Ayrık Kelamlarla Düşen Bitişik Tümce

– ToprağınSesi · 23 Kasım 2011

hergün yeni bir ad takıyorum kendime
her yeni günde biraz daha bileniyor adımlarım yalnızlığa
türbe çabutları gibi ters bakıyorum umuda
prangalı nefesler boğuyor günbegün
ağır ağır gidiyorum uykusuz sular gibi
o korkak huysuzluk yine üzerimde
aman üzerim de!..

anlatamadığım bir boşluğu kapatıyor avuçların
nahoş ve ütüsüz bir endamla
yağdırıyorum içimdekileri
boşalttım diyorum işte ceplerimi
suyun dayanma kuvveti gibi içiyorum
yük gemilerini seyrediyorum uzaktan
kuvvetli akıntı var!
rotalarla kandırıyorlar denizleri
belki arada kızıp taşıdığı oluyor
lâkin ne çekip gittiği var onun
ne de/sibeli eksiliyor hiç!..
unutmak ayrı şey unutmaya çalışmak ayrı
tıpkı büyümek gibi
yılların tırısında tozlanırken çağla anılar
yaşam fanusu terlere bulanıyor arada
arada bozuk frekanslara kanıyorlar
duruyorsun öylece!
duruyor masmavi deniz gözünün önünde
artık görmüyorum demeni bekliyorlar!suyu kesilmiş hayattan yapıyor demek
avunmak katkılı tek çıkışlı labirentler
jilet gibi keserken dünleri ayları, hecelerin
biliyorsun oysa
bildiğin tüm doğrular bir bedende saklı
unutmak diyorlar nedense cevabına bilmecenin!
suyun akıyor oysa hâlâ senin
bir anafor bu sadece!
ve geldi geçti diyorsun yorgun cüssene

sevi yorsun yorarsa!..akşam oluyor sonra
karanlık dolanıyor diline
ve gür sesli bir hazırlık duyurusu yine ahâliye
hazırlanın!
sonra sabah
suyun sesi kısılmış hayli
ama akıyor hâlâ usul usul yine ceplerine
ve bölünmüş sadece, mayoz uykulardan mitoz tümcelere' toparlanın hadi, g i t m i y o r u z !' bugün
de!..ToprağınSesi